

Preek van 7 april 2019 **Steven Barberien**
HET ELFDE GEBOD

Toen God aan Mozes de tien geboden gaf, had Hij ze voor hem in steen gebeiteld. Het moest voor eens en altijd rotsvast duidelijk zijn hoe de mensen zich moesten gedragen ten opzichte van God én ten opzichte van elkaar. Wie deze stenen wegwijzer ter harte zou nemen zou gelukkig zijn en zou gelukkig maken...

Maar een mens is nogal hardleers en maakt nu eenmaal fouten. Een mens heeft soms ook een hart dat harder is dan steen, waarbij vergeving een onmogelijke optie lijkt.

Jezus laat zien dat er naast de tien geboden nog een elfde gebod bestaat. Niet gegrift in de stenen tafelen maar door Hem geschreven in het zand... Het gebod van de liefde. Liefde die van harte vergeeft en die het gedane kwaad na het berouw wegveegt als zandkorrels... Echt vergeven is ook vergeten... Het is het verleden achter je laten en de toekomst tegemoet gaan. Tijd voor iets nieuws.

Pas op, Jezus veegt niet de stenen tafelen van de Verbondstafel. Neen, Gods wet blijft staan, onuitwisbaar gegrift in het geweten van ieder die Jezus volgen wil. Hij neemt het goede dat een mens doet, serieus maar ook het kwade... Hij onderkent het. Wat zonde is, is en blijft zonde... Maar het is niet omdat een mens fouten begaat dat hij veroordeeld moet worden tot de eeuwige verdoemenis... Neen, wie het gedane kwaad zelf onder ogen ziet, spijt heeft, het goed maakt en zich bekeert, die mag van Hem verder gaan in het leven... Een oordeel vellen over een ander, laten we het beste aan God over. En Hij oordeelt pas ná ons leven..., niet tijdens! Tijdens ons leven krijgen we de kans, telkens weer, om onze fouten uit te wissen... Zand erover en verder gaan!

Pas wanneer we voor God komen te staan zal Hij de eindbalans opmaken... En wie weet valt die gunstig uit als je de fouten van jezelf hebt erkend, als je de fouten van een ander barmhartig hebt vergeven en hebt weggevaagd als zand... Wat is zand anders dan kleine steentjes? Door de vergeving en de barmhartigheid worden fouten als grote stenen tot fijn zand. Liefde verpulvert alle grote verwijten! Maar wie de fouten van een ander gebruikt als stenen om mee te gooien en te kwetsen, zal zich er niet over hoeven te verbazen dat die tien geboden zwaar kunnen wegen. Als loodzware stenen drukken ze dan op het geweten, als niet het elfde gebod van de vergevende liefde eraan toegevoegd wordt.

Let eens op Jezus in het evangelie. Wat deed Hij?

Hij boog voorover... Het hoofd buigen, het lichaam dicht bij de grond brengen... Alsof Hij zien laat dat geen mens het recht heeft zich boven een ander te verheffen. Inderdaad, elke vorm van hoogmoed moet men weren als men zijn weg wil gaan.

Wie volmaakt wil worden als Hij, zal eerst nederig zijn hoofd moeten buigen en erkennen dat hij nog lang niet volmaakt is...

Amen.